

RÅDETS DIREKTIV 96/93/EF

af 17. december 1996

om udstedelse af certifikater for dyr og animalske produkter

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

Artikel 2

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge Rådets direktiv 89/662/EØF af 11. december 1989 om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽³⁾ og Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽⁴⁾ påhviler det produktions- eller afsendelsesmedlemsstaten at sikre, at veterinærkontrollen og, hvor det er relevant, udstedelsen af certifikater foregår på korrekt måde;

for at sikre, at det indre marked for levende dyr og animalske produkter fungerer gnidningsløst, bør medlemsstaterne helt og fuldt kunne stole på, at de certifikater, der udstedes på produktions- og afsendelsesstederne, er i orden;

dette mål kan ikke opfyldes af de enkelte medlemsstater; der bør derfor vedtages fælles regler for de kompetente myndigheders og certifikatudstedernes forpligtelser og udstedelse af certifikater for dyr og animalske produkter i overensstemmelse med EF-lovgivningen;

det bør sikres, at de regler og principper, der anvendes af certifikatudstederne i tredjelandet, frembyder garantier, som mindst svarer til dem, der er fastsat i dette direktiv;

der bør træffes effektive foranstaltninger for at forhindre udstedelse af vildledende eller falske certifikater —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Dette direktiv fastsætter de regler, der skal overholdes i forbindelse med udstedelse af det certifikat, der kræves i veterinærforskrifterne.

⁽¹⁾ EFT nr. C 373 af 29. 12. 1994, s. 16.

⁽²⁾ EFT nr. C 56 af 6. 3. 1995, s. 165.

⁽³⁾ EFT nr. L 395 af 30. 12. 1989, s. 13. Direktivet er senest ændret ved direktiv 92/118/EØF (EFT nr. L 62 af 15. 3. 1993, s. 49).

⁽⁴⁾ EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990, s. 29. Direktivet er senest ændret ved direktiv 92/118/EØF.

1. I dette direktiv forstås ved:

»veterinærforskrifter«, de forskrifter, der er indeholdt i bilag A til direktiv 89/662/EØF og bilag A og B til direktiv 90/425/EØF

»certifikatudsteder«, den embedsdyrlæge eller — i de tilfælde, der er fastsat i veterinærforskrifterne — enhver anden person, der af den kompetente myndighed er bemyndiget til at underskrive de certifikater, der kræves i henhold til de pågældende forskrifter.

2. Udover definitionerne i stk. 1 finder definitionerne i artikel 2 i direktiv 89/662/EØF og 90/425/EØF tilsvarende anvendelse.

Artikel 3

1. Myndigheden skal sikre, at certifikatudstederne har tilstrækkeligt kendskab til veterinærforskrifterne vedrørende de dyr eller produkter, der skal certificeres, og at de generelt orienteres om de regler, der skal følges ved udarbejdelse og udstedelse af certifikaterne og — om nødvendigt — om omfanget af eventuelle prøver eller undersøgelser, der skal gennemføres inden certificeringen.

2. Certifikatudstederne må ikke attestere forhold, som de ikke har personligt kendskab til, eller som de ikke kan skaffe sig vished om.

3. Certifikatudsteder må ikke underskrive blanke eller ukomplette certifikater eller underskrive certifikater, der vedrører dyr eller produkter, som de ikke har undersøgt, eller som de ikke længere har mulighed for at kontrollere. Hvis et certifikat underskrives på grundlag af et andet certifikat eller en anden attest, skal certifikatudstederen være i besiddelse af det pågældende dokument, inden han underskriver.

4. Disse bestemmelser er ikke til hinder for, at embedsdyrlægen kan underskrive certifikater på grundlag af data,

a) som er blevet attesteret i overensstemmelse med stk. 1, 2 og 3 af en anden person, der har fået tilladelse af den kompetente myndighed, og som handler under embedsdyrlægens tilsyn, for så vidt han kan efterprøve rigtigheden af disse data, eller

b) som er opnået inden for rammerne af overvågningssystemerne, ved henvisning til officielt anerkendte kvalitetsikringsordninger eller gennem et epidemioovervågningssystem,

hvis dette er tilladt efter veterinærforskrifterne.

5. Eventuelle gennemførelsesbestemmelser til denne artikel kan vedtages efter proceduren i artikel 7.

Artikel 4

1. De kompetente myndigheder træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at udstedelsen af certifikater foregår korrekt. De skal især sørge for, at de af dem udpegede certifikatudstedere

a) har en status, der sikrer, at de er upartiske, og at de ikke har nogen direkte kommerciel interesse i de dyr eller produkter, som de udsteder certifikater for, eller med de bedrifter eller virksomheder, som dyrene eller produkterne stammer fra

b) er klar over betydningen af indholdet af hvert enkelt certifikat, som de underskriver.

2. Certifikaterne skal udstedes mindst på et sprog, som forstås af certifikatudstederen, og mindst på et af de officielle sprog i bestemmelseslandet som fastsat i EF-lovgivningen.

3. Hver kompetent myndighed skal kunne etablere forbindelse mellem certifikaterne og certifikatudstederne og påse, at en kopi af alle de certifikater, der udstedes, opbevares i et tidsrum, som fastsættes af denne myndighed.

Artikel 5

1. Medlemsstaterne skal iværksætte og lade de nødvendige kontrolforanstaltninger gennemføre for at forhindre udstedelse af falske certifikater eller certificeringer, som kan virke vildledende, samt uretmæssig fremstilling eller anvendelse af certifikater, som formodes at være udstedt i medfør af veterinærforskrifterne.

2. Uden at dette berører eventuel strafferetlig forfølgning og eventuelle strafferetlige sanktioner, foretager de kompetente myndigheder undersøgelser eller kontrol og træffer passende foranstaltninger til at straffe alle tilfælde af falsk eller vildledende udstedelse af certifikater, som kommer til deres kendskab. Disse foranstaltninger kan omfatte midlertidig suspension af certifikatudstederens mandat for det tidsrum, undersøgelsen varer.

Hvis det ved kontrollen konstateres,

a) at en certifikatudsteder bevidst har udstedt et falskt certifikat, træffer den kompetente myndighed de

nødvendige foranstaltninger til for så vidt muligt at sikre, at vedkommende ikke kan gentage overtrædelsen

b) at en privatperson eller en virksomhed svigagtigt har anvendt eller ændret et officielt certifikat, træffer myndigheden alle nødvendige foranstaltninger til, at privatpersonen eller virksomheden, så vidt det overhovedet er muligt, ikke kan gentage overtrædelsen. Sådanne foranstaltninger kan omfatte et forbud mod senere at udstede et officielt certifikat til den pågældende person eller virksomhed.

Artikel 6

Som led i de inspektioner, der er fastsat i Fællesskabets veterinærforskrifter, og den kontrol, der skal gennemføres i overensstemmelse med de ligestillingsaftaler, der er indgået mellem Fællesskabet og et tredjeland, sikrer Kommissionen sig, at de regler og principper, der anvendes af certifikatudstederne i tredjelandet, frembyder garantier, som mindst svarer til dem, der er fastsat i dette direktiv.

Såfremt disse inspektioner og/eller denne kontrol, eller såfremt den kontrol, der er fastsat i direktiv 90/675/EØF og 91/496/EØF, viser, at certifikatudstederne i tredjelændene ikke overholder disse principper, kan der træffes afgørelse om supplerende garantier eller særlige krav i henhold til proceduren i artikel 7 i nærværende direktiv.

Artikel 7

Når der henvises til proceduren i denne artikel, træffer Den Stående Veterinærkomité, som er nedsat ved afgørelse 68/361/EØF⁽¹⁾, afgørelse i overensstemmelse med reglerne i artikel 18 i direktiv 89/662/EØF.

Artikel 8

Kommissionen forelægger inden den 31. december 1998 Rådet en rapport ledsaget af forslag til eventuel anvendelse af sikre metoder til elektronisk fremsendelse og certificering.

Rådet træffer afgørelse om disse forslag med kvalificeret flertal.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 1. januar 1998. De underretter straks Kommissionen herom.

⁽¹⁾ EFT nr. L 255 af 18. 10. 1968, s. 23.

Disse love og administrative bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 10

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 1996.

På Rådets vegne

I. YATES

Formand
